1197

G 103

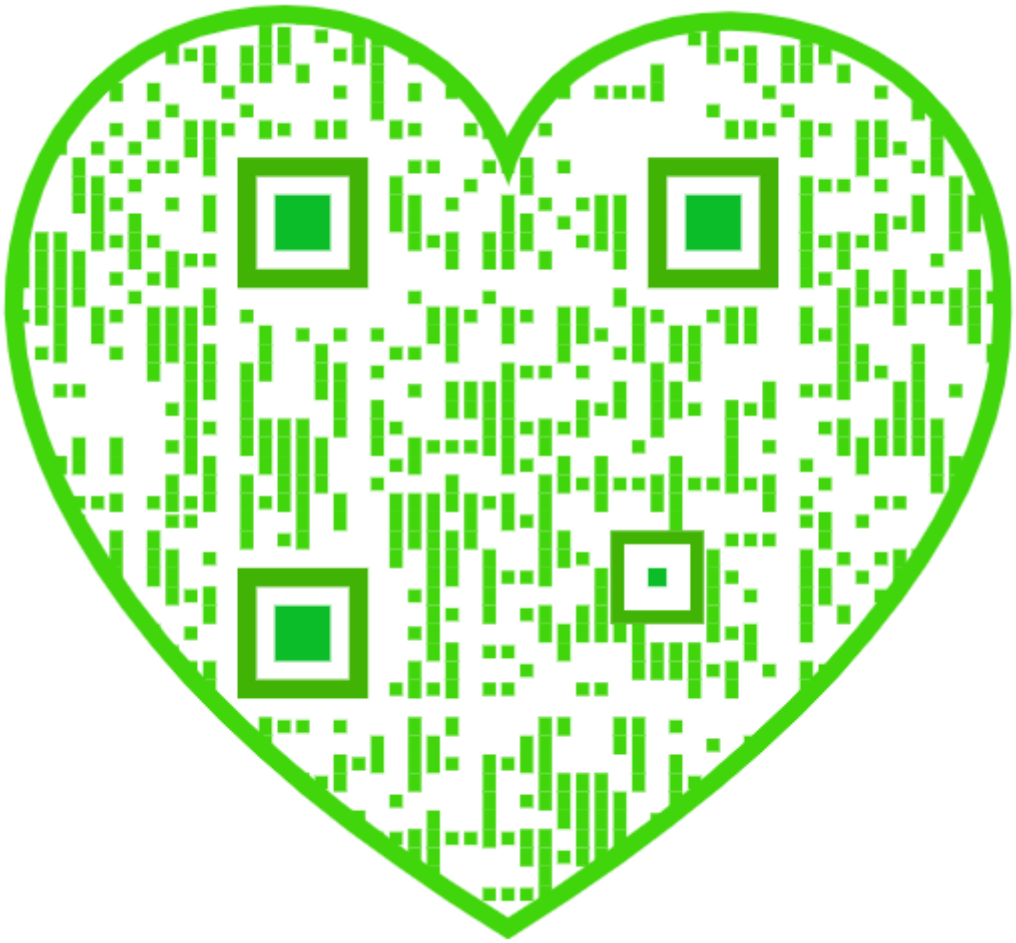

~~H887~~
1197
G 103

DE VROLYKE ZEE-HELD.

Zingende de Allernieuwste Liederen.

Nooit te vooren Gedrukt.

TE AMSTELDAM,

By S. en W. KOENE, Boekdrukkers, Boek- en Papierverkoopers, op de Lindegragt.

NED.
MUSEUM.

DE VROLYKE ZEE-HELD.

ZEEMANS-LIED.

Stem: Jonkmans hoort myn klaagen.

1.

WAt lyd een Zeeman zwaar verdriet!
Als hy Vaard na vreemde Landen:
Maar van Reize en acht hy niet,
Daar in behaald hy geen ſchande.

2.

Van deze Reis al met 'er ſpoet,
By zyn alderliefſte zoet:
Hy bragt haar veel Geld en goed,
Hy had een Meisje zeer bemind.

3.

Vigeland aan al haar leden,
Haar oogjes waare als een git,
Van Tronie wel beſneden,
Niet kort of lang maar Vigeland.

4.

Vlug was zy van gang,
Daar was geen ſchoonder in 't Land;
Haar Lief trok weg en wierde bang,
En hy gaf haar de hand.

5.
Doe heeft hy haar adieu gezeid;
Met tranen op zyn wangen:
Wel wat gaf hy haar te pand?
Het was een Ring aan haare hand.

6.
Gaf haar een zoentje kant,
Maar doen hy had de Reis volbragt;
Op Zee met duizent schromen,
Van haar gedroomt zo meenig Nagt.

7.
Is hy weer thuis gekomen,
By zyn alderliefste zoet:
En bragt haar veel geld en goed,
Ja hoorde dat zyn lieve Bruid.

8.
By een aar was Uitverkooren,
Toen riep hy daar overluid:
Ach was ik nooit geboren!
Wel zeg dan eens myn lieve Zaar.

9.
Gaat gy by een ander zwaar?
Hebt gy vergeten u trouw Minnaar,
De meisjes zyn als een warande,
Zy wayen met alle winden.

10.
Veel beloven maar weinig doen,
Gelyk ik het nu ondervinde:
Maar nu neem ik ook 't afscheid,
En zal myn nou eens vertroosten;
Met een Roemer frisse wyn.

11.
En vaare weer na het Oosten,
Adieu dan Meisjes fyn!
Ik hoop God zal u Leidsman zyn:
Adieu dan meisjes van myn.

De

De Wanhoopende Minnaar.

Op een Aangenaame Wys.

1.
Zal ik ô tedere sielsvriendin/
Hoe teder dat ik uw bemin/
Het jawoord nooit verwerven/
Helaas het leven valt my zwaar/
Ik moet in dit so groot gevaar
Staag duisend dooden sterven.

2.
Maar ik weet een middel voor myn wond/
Dus spraak hy al tot Rosemond/
En sonder meer te segge/
Vlugt hy/ bezwaard de trappen op/
Maakt van sijne housebaad een strop
En gaat ..... uit 't venster leggen.

3.
Hier schrepd hy bitter om syn leed/
En segt blyft gy dus stuurs en wreed
Ik sterf niet ongewroake/
Neen schoone 't is om uw alleen/
Met vlugt hy schielyk na beneen/
En gaat ..... een pypje rooken/

4.
Met hy het eeten rooken sag/
Berst hy dus uit hoe leef ik/ ach/
Zal ik nog langer lepde/
Wist trekt hy blinkent staal van leer/
En met dat vreesijk moord geweer/
Begint hy ..... brood te snijde.

5.

Maar eben na het middagmaal /
Denkt hy weer aan sijne liefdens kwaal /
Hy wil door 't gist nu sneeve /
Dus opent hij een vles met wyn /
En laat om ras ontsielt te syn /
Zig nog een..... flesje geeve.

6.

Maar ach hoe raasd en tierd hy weer /
Hy werpt sig op 't rustbed neer /
En door een droom vol sorgen /
Benaauwd / gefoltert / afgesloofd /
Werpt hy de deekens over 't hoofd
En slaapt tot aan..... den morgen.

De Opmerkende Wandelaar,

Stem: ô Schoonste aller Vrouwen.

1.

Wandel ik eens na buyten /
En schouw ik alles aan /
Soo hoor 'k de vogels fluyten /
En ik moet stille staan /
Op al Gods groote daaden /
Hoe hy dees' Aard regeerd /
En met syn groote raaden /
den mensch door beesten leerd.

2.

Des morgens voor 't ontwaaken /
So kraait de nyvre haan /
Om dan tot God te naken /
En uit het bed te staan /
de kwartel slaat syn klank /
de nagtegaal die singt /
Om vroeg syn God te danken /
Tot selfs de musch die springt.

3.

De beesten in de weiden /
Syn vrolyk in den geest /
Sy huplen en sy leiden /
Elkaar / daar hun het meest /
Tot voedsel kan verstrekken /
En ons tot voedsel syn /
Het schaap om ons te dekken /
de koe / geeft melk als wyn.

4.

De visschen en rivieren /
Syn ook d'aanmerking waard /
Als sy heen en weer swieren /
En d'een met d'ander paard /
De bloemen op de velden /
Met aangenaame geur /
Die al Gods goetheid melden /
Door hunne fraaye kleur.

5.

De Son schynt fraai in 't Oosten /
Vervrolykt het gesigt /
die ons ook mee vertroosten /
Men denkt hoe 't is gerigt /
Maar onder al die vreugde /
So dooft de lucht natuur /
En 't geen ons thans verheugde /
Veraudert in een uur.

6.

De vogel swygt met singen /
Het beest dat vreest Gods wraak /
Men siet se niet meer springen /
't Is al met angst gemaakt /

De blixem schiet met straalen/
Het donderd in de lucht/
Men kan pas adem haalen/
Een elk is seer beducht.

7.

Kan men met regt niet vraagen
„ waar is nu sulk een man/
„ die vol van helsche laagen/
„ Segt God 't niet maken kan? "
Hy sal ons niet antwoorden/
En seggen: Ik ga heen/
Want hy Gods woaak wel hoorden/
En swygt syn duybels reen.

8.

Laat ons dus altyd eeren/
Hem/ die 't al heeft gemaakt/
Het is de opperheere/
Want so gy hem versaakt/
Belooft hy ongenaden/
En dreigd een swaare straf/
dus pryst syn groote daden/
Hy is 't die Alles gaf.

Een Nieuw Lied.

Op de verandering des hedendaagsche Mode.

Stem: Myn lieve Saartje die altyd, enz.

1.

Wat is het meeste dat men siet/
In dese slegte tyden?
Bezanderd nog de mode niet/
Wie sou hem niet bespden?
Eerst droeg men mussen sonder kant/
Maar nu is weer een andre tzant/

Een

Een sloddermuts met Wangen/
Sy wasen om het aansicht heen/
Is 't niet het grootst verlangen/
So wel by groot als kleen.

2.

Ook droeg men jakken / 8 soo lang/
Het leeken wel japonnen/
Nu word 'er voor een ieder bang/
Hoord wat men heeft begonnen/
Een kort blaauw jakje na de smaak/
daar gaan sy met een jonge snaak/
des sondags staai mee swieren/
Na buiten op 't Janhangsjes Pad/
door die vreemde manieren/
Raakt meenig jongman glad.

3.

Men droeg voorheen een kleine Hoed/
Maar nu is hy met hokken/
't Is liefje koopt myn met 'er spoed/
Al by myn jak en rokken/
Een hoedje met een hooge boom/
dan kan ik swieren sonder schroom/
Al is het alle dagen/
Met u/ myn schatje; op de sy/
Ik sal u niet meer plaagen/
Het is de tzant van my.

4.

Ook was de dragt in voegen saar/
Schoenen met hooge houten/
Maar nu siet men dog sonnekklaar/
dat elk sig duyfst verstouten/
draagen schoenen spits en plat/
En de punt stopt men een wat/
Het is maar alle dagen/
dat men siet een nieuwe tzant/

En syn 't niet losse blaagen /
Al in ons vaderland.

5.

Als men het alles wel beschouwd /
So moet men immers seggen /
dat 't spreekwoord is op gront gebouwd /
Niet is te wederleggen /
daar men segt / hoord my eens aan /
Hollen of maar stille staan /
Wie sou hem tog beminnen
de mode in de Amstelstad /
Hy schynt beroost van sinnen /
En maakt hem dikwyls glad.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Al weer een aardig Lied
Wat 'er in den kalfjes laan is geschied /
Luister toe en blyf wat staan /
Ik zal het u bringen aan 't ligt ;
Het is gebeurd in kalfjes laan /
Maar van een slegte digter gedigt /
Ya ha ; 't moet zyn in 't ligt. bis.

2.

Janus uit den Meer is hy geheeten
Met syn Hoertje wilt het weeten /
In het regthuis heeft hy gewoont /
Toen is hy na het Kalfje gereden ;
Daar is deeze klugt getoond /
Maar zyn hoertje was niet te vreden /
Ya ha ; sy moest ook meden. bis.

3.

In kalfjes laan sy hy myn kint
Ik goolje met myn gelt nog blind /
Maar den meeste grap kwam aan /
Want Sjaas en paard was weg gereeden
Hy sij myn kint wy moeten gaan /
Wilt maar op den Sjaas gaan trede /
Ya ha ; hy was voort gegaan. bis.

4.

In 't Kalfje heeft hy se eerst gebrogt
daar hebben sy een half flesje gehogt /
En meende haar te krygen na syn sin /
Maar die grap ging daar niet aan ;
Hy sy spant myn Sjaas maar in /
En die kregt die spanden hem aan /
Ya ha ; het is wel gedaan. bis.

5.

Toen binnen sy de laan in gereden
Hy sy myn kind weest maar te vreden /
Hier aan den kant al in 't gras /
daar sulle wy het doen na ons behaagen ;
Al onder het groene boom gewas /
daar sulle wy een kansjen waagen /
Ya ha ; en al in het gras. bis.

6.

Gy sal die vreugt hier niet genieten
In het Kalfje sy hy soet Mietje /
Ik sal u welu krygen met geweld /
Soo gy niet wil sagt en stil ;
Of gy al schreit ik niet en telt /
Ik wil hebben myn wil /
Ya ha ; en dat soo stil. bis.

7.

Hy riep teegen syn Paard hou piet
Het is in de kalfjes laan geschied /

Wp sulle het verders laaten staaken/
En brengen het geen aan 't ligt;
Want al spn Vrienden sou hen haaten/
daar hp te veel is aan verpligt/
Ya ha; al in het ligt. bis.

8.

Want toen hp was een Castelyn
Toen tapten hp voor groot en kleyn/
Toen is hp het regthuis uit gegaan/
Want die naam was hem geen eer;
Dat hp voor Castelyn moest staan/
Want nu speelt hp voor Heer/
Ya ha; 't was hem geen eer. bis.

9

Laat nu die Heer maar speele
En maar den hoertjes streelen/
Maar hp sal dan wel sien/
dat hem al spn vrienden sal;
Soo gaan van hem vlien/
En hp sit in het geval/
Ya ha; op en al. bis.

10.

die dat liedje heeft gedigt
dat was een knaap spn hert was ligt/
En dit stuk is waar geschiet/
daarom is hp aan 't digte gegaan;
Om dat 'er moest weezen een lied/
Want hp heeft het tog gedaan/
Ya ha; gedaan. bis.

Een

Een nieuw lied op de hedendaagsche modesdragt der Jooden en Joodinnen, zoo als zy op Saturdag zwieren in de Plantagie en bniten de stad, met vreemde klunaan haar gat, als Heeren en Dames van de eerste manieren.

Stem: Myn lieve Saartje die altyd.

Wat ziet men geen vreembe fuuren/
Voor de mode opgebragt;
Als het langer nog moet duuren/
Word een elk wel uitgelacht:
Komt luistert by/ en zingt met my/
Van Jooden en Joodinnen/
Als zy op Sabba kutteren gaan/
Men ziet ze in de Malibaan/
Al na de mode opgetierd/
Daar men dan tot sabonds zwierd.
In de week ziet men die heeren/
Met Negotie langs de straat:
Virger hoop je ouwe kleeren/
Maar die na de mode staat;
Comcommers maar/ 't is beste waar/
Of han die sieve hzokjes/
Gebookte Eyeren goed en barg/
Of stik voor stik al uit myn marg/
Wat geeft de mode aan het land/
Op Sabba zyn ze na de trant.
Joddinne die met hanten looper/
Zeg Juffer moet je geen langer/
Ik zal het je goedkoop verkoopen/
Of brouwen hoeden eben net/

Of

Of braeg en laat / al langs de straat /
Met liedjes loopen zingen /
Of met de wagen aan de nek /
En schreeuwen zy zig by na gek /
Met uijen wortelen en slaa /
En roepen koop wat eer ik gaa.
Waar komt men op Sabba eens kyken /
En kuijert men dan door de hoek /
Gewis het dan wel heeren kyken /
Met een gespannen nantjesbroek ;
Het zyde best / zo opperbest /
Al om het lyf gespannen /
Een blaauwe of een paarse rok /
En in haar hand een knubbelstok /
Een pumhoed / breed aan alle kant /
En streepte kouzen na de trant.
Zo gaan die ploertjes dan spanzeeren /
En hebben ieder op haar zy /
Een Meisje / zwierig in de sleeren /
Veeltyds van de liefhebbery ;
Bekyk ze maar / het is wel waar /
Dat ik u zal verhalen /
Met geele muiltjes als een pop /
Dan hoben zyn er moesjes op /
Of schoentjes eben spitz en plat /
En lange rokken aan haar gat.
De meeste geel of swart van kleuren /
Een boezelaar wel opgeplanst /
O Zee wat ziet men al gebeuren /
Zo gaat men zamen aan den dans /
Tot sabonds laat / wanneer men gaat /
De hoogesluis op wandelen /
En dan nog nachthuis uit en in /
Dat kykt er meenig een Jodin /
Zomtyds is men des nachts nog zoek /
Zoo leeft men in den smouzehoek.

Affcheids-Lied van een Admiraal aan zyn Beminde.

Stem: Een schoon Kind van vyftien Jaaren.

1.

Schoon kind ; ik ben nu Admiraal
Ik vrees thans voor geen vuur of staal /
In dienst van Nederland
Waar men vryheid plant /
Wil ik nu gaan begten /
Ik wil verlaten myne vaderstad /
Waar dat ik twintig jaar een schuilplaats had ;
'k Verlaat u liefste teer
'k Stel hier in veel eer ;
Ik weder tot uw keer.

2.

Wel lief ; laat gy my hier ter stee ?
Ik bid u laad my vaaren mee /
'k Wil aan u syde staan ;
den vyand verslaan ;
Laat my met u vaaren ;
Soud gy my laaten in een grooten dyk !
Tot ik verteerde selfs mijn laatste stuk ?
En dan in armoe groot
Gedompeld in den nood /
Vraagen om een stuk vrood.

3.

Schoon kind ! spt gy so sielsbedroest /
denkt dog dat sulks om my niet hoest ;
Haast schryf ik u een vrief
Tot u groot gerief /

Ik gaan niet verlooren
Ik wil gaan vaaren op de groote zee/
En koom ik wederom hier aan de kuste/
dan trouwen wy elkaar
Als een vereenigd paar!
Leeven wy veele jaar.

4.

Wel soo het dan niet weesen mag
Laat gy my in een droef geklag/
Ga stry en overwin;
Met een goed begin/
Ik wensch u de segen;
En hoop als gy eens wederkeeren sal
dat gy sult blyven aan de wal:
Stry dan met groote moed;
Verover 's vyands goed;
En schrijft my met 'er spoed.

5.

Adieu dan myn Beminde teer;
'k Versoek dat gij bewaard u eer:
En dat ge u houd constant
Sie myn rechterhand/
'k Ben voor u geboren/
En koom ik weder aan de vaste wal/
Dat gy de eerste die ik trouwen sal/
Adieu dan schoon Jonkvrouw!
draagt toch om my geen rouw/
Gy spt myn Echte vrouw.

MINNAARS-KLAGT.

Stem: Hou voerman van de Hel.

Ontwaekt myn lief ontwaekt/
Wilt uit u Venster kyken?
Want hier doe ik myn beklag;
In 't naerste van de nagt/
Geen tyger leeuw of beer;
Die myn kan doen verschrikken/
Geen hagel wind of weer/
Die my kan doen afkeer.
Maer 'k doe hier myn beklag
Over u wreede vonke:
Die gy ô schoone maegd/
Van dag tot dag toe draegt/
Maer ik bid u liefje zoet/
Werp my maer toe een lonkje:
En haest u schoon Jonkvrouw/
Of ik versmelt van rouw.
Hoe lang is 't wel geleen;
Myn lief teld maer de weeken
Dat ik kwam voor u deur/
Met oogen bol getzeur
Door hagel sneeuw en wind;
Om u myn lief te spreken;
Maer gy blyft wreed verhart:
En houd myn min verwart.
Ik wens dat ik myn bloed/
Het zou my niet verdrieten/
Voor u mogt storten uit:
En dat op staende voet/
En dat gy my dan maer:

U tzouwe dienaer heeten/
U slaef of eers u knegt/
Ik diende u opregt.
Ik wensten dat myn hert/
Door dwang van 's Hemels Goden/
Of dat u wreede ziel:
Gedwongen wierd door min;
Of dat uw jeugdig hart;
Wy eens tot liefde noden/
Zo bloog myn hart en zin;
Met u ten Hemel in.
Maer ik zie wel wreede maegd/
Dat 'k u niet kan bewegen
Met myn tzouw minnaers hart.
En door een zoet gebly:
Zo moet ik tzeuren gaen:
Tot het eynde van myn leeven/
Adieu ik bertzeh van hier;
Ik wensch u heel pleizier.
Wat hoor ik door geluid/
Wie of myn hier komt wekken;
Uit mynen zoete slaep/
Wie of het wezen mag?
Ik moet op zyn affscheid/
Eens uit myn venster kyken/
Wy dunkt zyn stem verlaet/
Het is of hy heenen gaet.
Gy tzouwe minnaer stae/
Ey wild eens wederkeere:
Die lief daer gy om tzeurt
Die lag hast in haer rust/
Ik droomden eenen droom/
Dat myn Jonkheer doet tzeuren;
Als ik hem heen liet gaen?
Dus blyft een weinig staen.

Ontfangt van my den tzouw?
Myn Engel bol van waerden/
Die door zyn zoeste lief/
Zyn lyf en bloed stelt bloot.
De Goden uit den Chzoon;
Die roep ik tot getuigen
Dat ik zal zyn getzouw
Als eenen man zyn vrouw.

Een Waaragtig Verhaal van een Dienstmaagd, die by haar Meesters Zoon bevrugt was, en 't Kind een Jaar lang in een Beschuit Ton verbergde.

De laatste Regel van ieder Vers moet tweemaal Gezongen worden.

Stem: ô Wereld vol van overdaad.

Komt vrienden luistert na dit lied;
Dat ik u hier zal zingen/
Het is nog zoo geschied/
Een maegd van Amsterdam/
Die daer de reis aennam/
In Haerlem dienen kwam/
In Haerlem dienen kwam.
Zy diende by een Koopman haer/
Die had een eenig zoone/
Die sloeg zyn oog op haer/
Hy sprak myn lief vrindin/
Gy staet in mynen zin/
Anders ik niemand min.

Zy spraek myn heer gaet dog van myn/
Gy kund wel aers aenraeken/
Daer zyn wel juffers syn:
Maer hy spraek haer alleen:
En maekte dzoef geweên/
Met klaegen en gebeen.
Hy dog het bleyen niet af liet
Tot hy de maegt beslaepen/
En haer beroofde ziet/
Zoo dat de maegt aldaer:
Baekte met het kind zwaer/
Hy deeze zoone klaer.
Agt maenden helaes het was publyk/
Doe ging de zoone ryzen:
Geheel na Vzankryk
Hy spraek doen liefste koen/
Als gy baerd met satzoen:
Wild dan u kind berdoen.
Op dat het mag verhooken zyn/
Als ik wederom komen/
Zult gy tzouwen met myn/
Och lief spraek zy met spoed/
Ik kan niet zyn verwoed
Op myn bleys ende bloed.
Kom lief wilt myn belooben stil/
Dat gy hat zult vermoozden/
En doet dog mynen wil/
Daer is een zak met geld.
Het is nog ongeteld/
Daer gy van leben zeld.
Zy beloofde daer toe met 'er hand
Dat zy het zou vermoozden/
En zou helpen van kant/
Toen tzok de Jongman heen/

De

De maget bol van gewêen/
Bleef zitten daer alleen.
Als nu de barendsnood kwam aen
Ging zy na boben tzeeden/
Heel dzoebig en belaen/
Daer heeft zy doe geteeld/
Een jonge zoone eeld/
Als een Albaster beeld.
Als zy het kind daer hadden nom/
Ging zy te regt beppuzen/
Of zy 't bermoozden zou/
Maer daer een stemme kwam/
Als zy 't in de armen nam/
Bewaerd uw lieben kam.
Zy biel toe op haer knien neer/
En storte haer gebeden/
En riep aen God den Heer/
O Gzoote God zeer goed/
Ik bid u met ootmoet/
My en myn kind behoed.
Zy wond het doen in doeken hoozd/
En lep het in een tonne/
Ging na heneede boozt/
Of haer gants deerde niet/
Maer deeze maget ziet/
Was wel in gzoot berdziet.
Zy deed haer werk zo 't behoozde/
Als zy het had gedaene/
Ging zo na boben boozt/
En boed' het kind aldaer/
Tot dat het was een jaer/
Eer 't iemand wierd gewaer.
Haer meester het op 't lest bernam
Hy spraek tot zyn huysbzouwen

Hoe of dat zo hy kwam
Dat altyd de meid plaen/
Alsze 't werk heeft gedaen/
Na boben toe moet gaen.
Ik moet haer eens kuure na buik.
Op bogelwyks hof steede/
Dat zy wat lang blyft uit/
Want ik kryg kwa gedagt/
En moet dan zien met magt/
Wat zy daer heeft gezaagt.
Men stuurd na de Hofstee terstond
Dzouw en meester ging boben/
Zy zogten daer in 't rond/
Waer wat zy zogten ziet/
Met yker en met bliet/
Zy en bonden daer niet.
Op 't lest zo spzak de meester daer/
Wel ik moet eens gaen kyken/
In deeze ton boozwaer;
Daer zag hy 't schaepje teer
Verschrikte al zoo zeer/
Dat hy biel schiel ter neer.
Hy riep zeer luide en berbaest/
Een kind myn liebe bzouwen
Teid hier komt met 'er haest/
Zou dit wel zyn ten toon/
Van onze maget schoon/
Dat zy heeft by ons zoon.
Zy bzagten 't kindje na beneen/
De maegt kwam t'huis gegange/
En ging na boben tzeen/
Zy in de tonne ziet?
Waer bind haer kindje niet/
Dat was haer groot berdziet/

Zy

Zy ging weer na beneeden boozt/
Met oogen bol van tzaenen/
De meester zeide boozt;
Is uw geschied beel leid/
Zegt het myn zoete meid/
Waerom dat gy zo schreid.
Met regt is dat ik schreyen mag/
Myn is myn kind ontnomen/
Dat stil in ruste lag/
Hy bzagt de maegd eerbaer/
Al by zyn bzouw aldaer/
Die met haer kindje waer.
De meester bzaegde heel gewis/
Wie ban dat zoete kindje/
De regte bader is:
De maegd sprak zonder schroom/
Het is uw eigen zoon;
Die myn bedzoog ondzoom.
Wel zo myn zoon de bader is/
Zou moet hy uw ook tzouwen?
Hebt gy beloftenis;
Na sprak zy dan zyn hand/
Heb ik dees tzouw salsant;
Die hy myn gaf te pand.
Hy schreef een bzief wagten niet lank/
Ach zoon wild oberkomen;
Want wy leggen heel krank/
En dit wel haestig doet/
Eer de dood ons ontmoet;
Ons kykt dan na u goed.
De zoon wel haestig rpzen kwam/
Als hy t'huis was gekomen;
Wel haest wat aers bernam
De bader sprak hem aen?

B 4 Zegt

Zegt mijn nu zoone dan/
Went gy haer bader dan.
Hy sprak/ ach ja bader met spoet/
Ik han het niet verzaeken/
't Is mijn vleesch en bloed/
Wel hebt gy zulks gedaen:
Zoo wil 'k van stonden aen/
Gy haer zult trouwen gaen.
De zoon deede veel tegenweer/
Toen sprak de Bader goedig/
Brengt deze maegt in eer/
Of ik maek met 'er spoed/
Uw bastert van mijn goed/
En geest 't kindje zoet.
Doe heest de zoon geconzenteerd:
Zy gingen daer te trouwen/
Dit was de meids begeer/
De bader bemerkt met blgt/
deez maegd hol trouwigheid
die was ook zeer verblijd.
Gy dogters als gy raekt ten bal/
Wilt God voor oogen houden/
Hy uw dan helpen zal/
Gelijk als deze Maeid/
Onnozel was verleid.
Maer God heest haer verblijd.

Een Nieuw Lied, van een bedroogen Minnaar en Minnares.

Stem: O Holland schoon, &c.

Wat baerd de liefde al droefheid/
Gelijk daer is gebleeken/
Hoe dat een koopmans soon seer blgt/
Door liefde was ontsteken/
Al op een dogter jonk en schoon/
Liefzalig en zaep van persoon/
Daer ginck hy op uit dryen.
En deze maegd verlyen.
Hy sprak de maegd met reden aen/
Och lief komt my te baten/
Ik ben om u in druk belaen/
Ik zal u nooit verlaten/
Komt myn te hulp door liefde zoet/
Ik ben een koopmans zoon met goed/
Genoeg om van te leven:
Lief wilt my niet begeven.
Ik ben een jonge teere Maegt;
'k Heb niet als myn eere/
Daerom tot myn geen liefde draegt/
U Vader zou 't niet consenteeren;
U Moeder zou 't niet toestaen:
Dat wy zonden te trouwen gaen/
Gy zoekt my te bepraten/
En dan weer te verlaten.
Och neen myn alderliefste vrouw/
Ik zal u nooit verlaten/
Daer is een gond ozlogie op trouw/

Myn ouders zal 'k wel bepzaten,
Och bader myn bede verhoozt,
daer is een bzief al met myn bloed,
dat ons samen verbinden doet,
Te leven met verblyden,
Tot ons de dood komt scheyden.
Ik neem u tzouw en ben bereid,
Om met u zoo te leven,
de jonkman was hier dooz verblyd,
Heeft haer een kus gegeven,
Sy leefde t'zamen met genugt,
de maget wierd dan hem bekzugt,
Hy gaet zyn ouders bzagen,
Om te tzouwen niet behagen.
Och myn beminde bader bzoom,
Mould gy myn laten tzouwen,
Ik heb een dogter, jonk en schoon,
Gebzagt in gzoote rouwen,
daer toe is zy dan myn bekzugt,
Taet ons dog tzouwen met genugt,
dan leven wy in eeren,
Wilt het maer consenteeren.
Dat doe ik nu of nimmermeer,
dat gy die maegt zult tzouwen,
U moeder dat ook niet begeer,
Te tzouwen zoo een bzouwe,
Ik zeg dat gy dan stonden aen,
de maget sult verlaten gaen,
Gy brengt ons geslagt tot schanden,
Gy moet na bzeemde landen.
Syn ouders dwongen hem met spoet,
Na Curassau te baren,
Och bader zoo het wezen moet,
Ey hoozd na myn verklaren,
Taet dog myn lief komen aen hoozt,

Myn hert dat schynt te breken,
Taet ik myn lief dog spreken.
De bader sprak op u begeer,
Sult gy u lief dog spreken,
Maer trouwen zult gy nimmermeer,
Syn hert dat scheen te breken,
Syn lief die kwam by hem aen hoozd,
De moeder was daer door verstoord,
Met groote spyd ontsteken,
Sy sprak ik zal het wreken.
Siet haer liefde ter harte gaet,
Van deze twee bedrpben,
Adieu lief ik zweer met 'er daed,
Ik u getrouw zal blyben:
Schoon myn ouders ons scheyde doet,
'k Sal haest komen weer met spoet,
En leven dan in breugden,
Als twee liefjes dol deugden.
Waert wel jonkman dan met 'er spoed,
'k Sal my daer op verlaten,
denkt dat ik draeg u blees en bloed,
En liefde boven maeten,
Ik zal u blyben zeer getrouw,
Als een deugd en eerbaren brouw,
Eer ik myn eer zou verliezen,
Lieber zou ik de dood kiezen.
Soo scheiden deze twee van een,
Hy is zoo heen gebaren,
En liet zyn lief zoo in het geween
In droefheid en bezwaezen,
Syn moeder hoorde dit gerugt,
dat deze maeget was bedrugt,
Met nyd was sy ontsteken,
En dagt ik zal me wreken.

de moeder hoopt een jonkman om/
Om de dogter te bedziegen
Op dat haer soon op deze blom/
Niet meer en zou verlieben?
't Geschiede in een korten tijd:
dat de Jonkman door snod practijk
deez dogter kwam verleijden:
Om uijt plijzier te rijden.
Als hij de maegd had uijt de stad/
Soo ginck hij haer schosseren:
Sij aen hem om genade bad/
En wilt mij niet onteeren:
Neem lieber mijn leven met 'er spoed:
Eer gij mijn deeze schand aen doet/
Wilt mijn het hert afsteeken/
Om u gemoed te wreeken.
Klaegen en smeeken was om niet/
Het mogt 'er al niet baten/
En doe zijn wille was geschied/
Soo ging hij haer verlaeten/
de maegt bozst met deez woozden uijt/
Rijd weg/ rijd weg sou snode guyt/
de moeder ging hij 't verkonden/
Hoe hy haer had geschonden.
de maget nam terstond de vlugt;
sy vreesde booz de schanden/
daerom soo liet zij menig sugt:
Haer lief kwam weer te landen/
syn ouders heeten hem welkom:
Hij dagt te weezen bruydegom/
Och vader hoog verheven/
Waer is mijn lief gebleven.
Ah weet niet waer zij is belant/
Of waer zy is gebleven/

Sy heeft begaen een groote schand:
Voelagie heeft zy bedreven:
De soon die ging met goed beleyd:
En braegden na het regt besteyd/
Een buurman die hem seyde/
Waerom hy droevig schreyden.
De soon die werd van liefde kranck/
En moest de dood bezuren;
De moeder misten haer verstand/
de vader ginck 'er om treuren/
En sag syn brouw in dezen nood:
dat sij moest sterven de dood/
O God wat zal ik maken/
Laet my de dood ook smaken.
De dogter kreeg een ziekte groot:
En kwam van rouw te sterben:
d'Ouders hadde haer soo t'huijs ontbood/
Die spoedig aen kwam swerven:
Maer soo hy eenigzints bekwam/
Straks na syn zoete lief vernam;
Maer 't beschejd dat sy gaben/
Was dat sy was begraben.
Hy trok het hayr uit d'herssen pan/
En liet het graf doen open/
Soo ras als hy syn lief dood van;
Heeft hy hem mee doorstoken:
En bleef soo leggen op haer dood/
door syn uitsteekent liefde groot:
En de ouders beyde gaere/
leeden niet lang daer naere.
Jonkheid neem hier een spiegel aen
En ook gy ouders meden/
siet wat de liefde heeft gedaen/
En de hoogmoedigheden?

Gy ouders laet tzouwen u kind /
Als zy door liefde zyn bezlind /
Laet haer dey egt beklceden /
So leest gy stil in breden.

Een Nieuw Lied, van een Meyneedig Jonkman die een Dogter bedroog, en van een Serpent verscheurd wierd.

Stem: O Holland schoon, &c.

Komt hier gy jonkmans wie gy zyt /
Ik moet u wat verklaren /
Hoe dat een minnaer heeft gedyd /
Een dogter wel dzie jaeren /
't Exempel hebben wy gehad!
Al binnen meurs die schoone stad /
Aen een dogter bekwaeme /
Regina is haer name.
Een jonkman kwam schier alle daeg /
By deze dogter praten /
Staet myn ten antwoord schoone maegd /
Ik zal u nooit verlaten?
Ik verzoek u tot myn egte bzouw /
Neemt deze diamant op tzouw /
Laet ons beyde bergaeren /
En t'zaem uit liefde paeren.
Als hy zyn wil nu had gedaen /
door beloft en schoon praeten /
doen is hy van haer afgegaen:
En heeft haer weer verlaten /
Maer God die stzaft te zyner tyd /
Die dat de eerste steene leyd!

die

die haer bzengt in benouwe /
dat zal hem naemaels rouwe.
Want ziet zy was van hem bevzugt /
Coen trok hy uit den landen /
Hy nam van haer doe straks de vlugt /
Liet haer in dzuk en schanden!
daer by-zwoer hy / ô droef elend!
Eer ik haer trouw dat een serpent /
Myn leven kwam verscheure /
Geelyk men zag gebeuren.
Hy laet haer zitten nu alleen /
Vol zugten klagen / kermen /
Sy roept tot God dat droef geween:
O Heer wilt myn ontfermen!
de dogter ging dan dzoefheid achy:
heed aen de moeder haer beklag /
die eerst zoo schoon kwam praten /
die heeft myn nu verlaten.
dogter bent gy dan hem bevrugt /
Wilt het my openbaeren:
Moeder dat is daer ik om zugt /
dat doet myn hert bezwaren;
Och! och ik zit in druk en rouw:
Want ik en ben geen maegt of bzouw /
Eylaes de tyd dan baeren:
die komt hoe langs hoe naeder.
de negen maenden zyn verbult /
den dzuk kwam haer aen 't herte /
dat zy moest baeren met gedult?
In groote pyn en smerte /
Sy baerde een schepsel heel bevreest /
Handen en voeten als een beest:
't maekte groot geschreeuw och bzinden:
Of 't alles wou verslinden.

't Had

't Had dzie dooghoofden pertinent /
Op 't lyf wilt dog aenschouwen /
Het was een dzeesselyk serpent:
Tot schzik dan alle dzouwen /
den bader kwam daer ingegaen /
Dog seer verbaest dit schepzel aen:
'k Spzak tot hem meenig werven /
Bedzieger gy zult sterven.
Doen kwam 't serpent seer wzeed en dolsch
Ging hem lebendig verscheuren:
En dzagt hem lebendig om den hals /
Menschen 't is te betzeuren;
de moeder stuzt dan de schzik!
't schepsel mee in een oogenblik /
Men dzagt haer dy ter Aerden /
't Geen gzoote dzoefheid baerden.
Gy jonge dogters wie gy zyt /
Neemt een exempel heden;
Gelooft zoo ligt niet als dees meyd /
En ook gy Jonkmans mede /
En dzengt geen dogters in benouw;
Leeft lieber in den egten tzouw:
dan geest u God bekwamen:
Gelyk en doozspoed samen.

Een

Een nieuw Lied van twee die malkander zeer beminden, en hoe dat den een den ander op een wonderlyke wys van de dood heeft verlost.

Tot een Spiegel voor de Jeugd.

Op de wys: O Holland schoon.

1. Kom vrinden luistert na myn lied,
Wat ik u stel te vooren:
Wat er in 't kort weer is geschied,
Het is waart om te hooren;
Al van een Juffrouw pertinent,
Die heel graag een Soldaatje mint,
Sy wil in 't minst niet achten,
Andere haar minneklagten.
2. Haar kloekheit, schoonheit en verstant,
Dat veele menschen zagen,
Veele edele heeren uit het land,
Schepten in haar behagen!
Sy baden haar liefde en trouw,
't Was om te maken van haar een vrouw,
Zy wilden het niet achten,
Alle haar minneklagten.
3. Haar vader was een edel heer,
Een Capityn kloekmoedig;
Maar een Soldaatje jong en teer,
Minde haar overvloedig,
Hy was verstandig en habiel,
Hy sprak myn lief, myn tweede ziel,
Mogt ik myn trouw beërven,
Voor u zoo wou ik sterven.

4. Zy hoorden daar zyn klagten aan,
Was vol Barmhertigheden,
Een goude ring van dyamant,
Heeft zy aan hem gegeven,
Zy zwoeren daar malkaar de trouw,
Om zamen te worden man en vrouw,
En nooit te willen schyden,
Bezwoeren zy zig beiden.

5. Ach hoord wat droevig ongeval,
Dat haar daar kwam te voren,
De reên ik u verhalen zal,
Wat haar liefde kwam stooren,
Des anderen daags de dag kwam aan,
Doe moesten zy daar scheiden gaan,
Hy wist niet in die zaaken,
Hoe hy het zoude maaken.

6. Hy is terstond op staande voet,
Zyn liefje gaan opwekken,
Hy sprak myn alderliefste zoet:
Ik moet nu gaan vertrekken,
Zy was zeer bitter in droefheid,
En storten daar veel tranen uit!
Hy sprak wild maar volherden,
Myn trouw zal u gewerden.

7. Des anderen daags, den dag kwam aan,
Hy moest aldaar vertrekken,
En nam de marsch kloekmoedig aan,
Zyn rys moest zoo vertrekken,
Tot hy kwam in zyn Guarnizoen,
Hoord wat de liefde daar ging doen,
Hy ging het resikeeren,
Om te gaan deserteeren.

8. Hy is in het duyster van de nagt,
De vest al opgeklommen,
Hy sprong er af met groote magt,
Het water door geswommen;

Nam

Nam zyne marsch kloekmoedig aan,
Tot hy in Luxemburg kwam!
Maar men tot zyn elende,
Den Dezerteur al kende.

9. Sy hebben hem aldaar gevat,
En in boeijens geslooten,
Zyn alderliefste dit vernam,
Het heeft haar zeer verdrooten!
Sy is terstond zonder beraan,
Al na den Capityn gegaan,
Sy sprak myn heer gepreezen,
Wild dog genadig wezen.

10. Zy viel doen voor den Capityn,
Te voet, al op der aarde.
Sy sprak heer wild vergevent zyn,
Aan myn liefste vol waarde,
U lief die zal pardon ontslaan,
Wanneer hy aan de galg zal staan,
Dan zal u lief gepreezen,
Gepardonneerent wezen.

11. Sy is terstond ter paart gegaan,
De poort al uit gereeden,
Sy nam haar rys kloekmoedig aan,
Is na de Generaal getreeden,
Sy sprak myn heer de Generaal,
Ach hoord dog mynen reeden aan,
Ik hoop na myn verlangen,
Genade te ontvangen.

12. Den Generaal die stond verstelt,
Met haar schoonheid bewogen,
Hy sprak myn alderschoonste beeld,
Ik zweer u by den hoogen!
Dien waren Goôn die alles ziet,
Seg my de reêd van u verdriet;
Gy zult na u verlangen,
Ook loon van myn ontvangen.

13. Zy ſprak myn Heer den Generaal,
Ik kom u pardon vraagen?
Voor een Soldaatje jong en teer,
Die gaat zyn leven waagen,
Hy deſerteerd uit liefde trouw,
Ach! ach! myn hert dat ſmelt van rouw!
In Luxemburg gevangen,
Alwaar men hem wil hangen.

14. Pardon zo ſprak den Generaal,
Word aan u lief gegeeven,
Hy heeft het in de france taal,
Op ſtaande voet geſchreeven,
Nu zal hy geen Soldaat meer zyn,
Maar in de plaats als Capityn,
Zy dankte hem met reden,
Voor zyn barmhertigheden.

15. Zy reed terſtond met volle moet,
Vol angſten en vol vreezen,
Men op de weg haar tyding bragt,
Dat haar lief was verreezen,
Zy nam haar rys kloekmoedig aan,
Zy haar lief op de leer vernam,
Zy riep met volle magten;
pardon, pardon wild wagten.

16. Zy trekt pardon en ſchriften uit,
Haar lief was al beſweken,
Men heeft terſtond hem by gemaakt,
Hy kon van vreugd niet ſpreeken,
Als Capityn wierd hy geſtelt,
So als pardon en ſchrift vermelt,
So dat zy alle beide.
Van vreugd en blydſchap ſchryde.

Ker-

Kermis Deuntje, op de neuſe Koopman.

Stem: Myn lieve Saartje die altyd.

1.

Wel neus nu zijt gy uit de brand/
Na dat ik heb vernoomen/
Ik hoor daar is uit moffeland/
Een Kermis hier gekoomen/
Een koopman na de tzant/
Met een groote hallemand/
Vol neuze naar de moode/
Hij roept zoekt uit/
En ſchreeuwt wat luid/
Zie daar daar is de boode/
Die geeft Wilſetjes uit.

2.

Zie daar myn neering ſtaat niet ſtil/
Kyk hoe de menſchen loopen/
Daar elk zijn Neus verruilen wil/
Of wel een andere hoopen/
Ik heb allerlei ſatzoen/
Zegt hoe groot gy ze hebt van doen/
Alſon dan Alexander/
Verruilt uw neus/
Want dat is niet heus.
Verruild hem voor een ander!
Maar doet een beter heus.

3.

Wat dunkt uw dan zoo'n Kroniedil/
Daar hij zo hard komt loopen/
Of hy zijn Neus verruilen wil/
En wil een andere hoopen/

Want die Neus is breet te klein/
Foei! dat is geen neus voor mijn/
Neen! ik moet ook een ander/
Als dat een neus/
Voor zo een Neus/
Gelyk als Alexander/
Neen dat 's geen fraaije neus.

4.

Zie daar daar is die poppe geel/
Ziet hoe hy zit te peuselen/
Had hij aan buiten geen gebrek/
Hy zou zyn neus bezuiselen/
Zo een neus kan niet bestaan/
Hy lijkt wel een Babiaan/
Maar wilt niet met hem gekken/
Zyn neus die hou/
Voor magiton/
Zijn groote tent verstrekken
Als zulk een neus niet hou.

5.

Ach meisjes is uw neus wat groot/
Laat tog de moed niet zakken/
Die koopman red uw uit de nood/
Hy kan uw Neus verbakken/
Hy het neuzen dik en het/
En ook proper/ klein en net/
Van allerlei figuuren/
Voor groot en klein/
Voor grof en fyn/
Voor allerlei posturen/
Die 'er in de wereld zyn.

Een

Een Nieuw Lied, op de Velzer en Zandvoorder Meisjes.

Wys: van de Cermagnoole.

1.

Vier Meisjes die zo excelent/
In Velzen zyn hy elk bekend/
Die men des 's avonds laat/
Met Dragonders langs de Straat/
In de maneschyn ziet strijken/
En haar dan/ en haar dan/
Laat behoede en beschijken/
Van zo menig Jonge kwant.

2.

Het zyn alleen de Meisjes niet/
Die men zo geil en rijpig ziet/
Menig Bronbatje uit de togt/
Dienen tot een elks bekyk/
Tigt om deine/ wat een krandje/
Want zy meest 's avonds laat/
Een Dragonder aan haar kontje/
Hebben die haar nooit verlaat.

3.

Om dat zy schulven meesten tyd/
Dit maakt het jonge bolst verblyd/
Teskker breeten en braaf geld/
Mits Dragonder als een held/
Haar in 't Gras eens moet verpoten/
Aan een stoot/ aan een stoot/
En daar bind men ze dan beiden/
In de liefde wonder groot.

4.
Eenmaal zag ik daar een Vrouw/
Ô! Wat had dit Menſch veronw/
Zy bebond haar man niet wel/
Aan zyn onderſte geſtel/
Meende toen voor een dragonder/
Op een boom/ op een boom/
Eens een poos te leggen onder/
Want het wapſje had geen ſchroom.

5.
Zo voord 'er op die wyker huurt/
Met klein geweer al heel gebuurd/
Het ſcheen zeker na myn zin/
Want ik wou myn liefde en min/
Ook wel eens een poos beſteeden/
Maar ik wierd toen geſteurd/
Was op lang na niet te breeden/
Want myn Broek die was geſcheurd.

De Kwakzalver op de Amſterdamſche Kermis.

Stem: Ja zwart wil ik wel weezen.

1.
Hier koom ik aangeloopen/
En blaas op myn trompet/
Al ben ik half bezoopen/
Ik maak tog groote pret/
Ik heb een klein papier/
Waar mee ik met plezier/
Figuuren wil gaan maaken/
Om aan de kost te raaken/
En leggen geld op zak;

En dan/ en dan/
Zo neem ik myn gemak. bis.

2.
Maar 't zal hier niet bly blyben/
Ik heb nog een klein boek/
Om Jonkmans te verdryven/
Als zy gaan op bezoek/
En neemen haar plezier/
Met menig Venus-dier/
Ook om de kaart te ſpeelen/
En niemand te verbeelen/
Met eene raare klugt/
Zo heeft/ zo heeft/
Er menig een gezugt. bis.

3.
Maar ik zal hier nog by draagen/
Een pipſter voor een bzat/
Gebruikt het met genoegen/
Maar dewyl ik ben glad/
Betaald een ſtuiver maar/
Dan kunt gy by myn klaar/
Wild dog dan myn niet looyen/
Maar wel een paſje kooyen/
Gy hebt het wel dan doen/
En 't is/ en 't is/
Wy om het geld dan doen. bis.

4.
Gy Burger en gy Boeren!
Koopt niet dan zulk een man/
Want 't geld is voor de Hoeren/
En de Geneverkan/ bis.
Hebt gy een groote wond/
Zoo gaat dan maar terſtond/
Al na de Meeſter treeden/

Die geeft u goede reden /
Maar niet na zulk een bent /
Want hy / is tog /
Geen medicyn bekend.

Een Nieuw Lied, op de Kermisvermakelykheeden.

Stem: Saartje is uw Moeder niet thuys.

1.

Koekhoek / 't is Kermistyd /
Vrolyk / brolyk / toerloerlette /
Jeder loopt nu met een meid /
Al op zyn zy / hy weet wel ja /
Van toerloerlette /
Hy weet wel ja.

2.

Kermis houden is een pret /
Maar om eens te toezloerlette /
Met een Meisje op het bed /
Dat is hon / zy houd 'er van /
Toerloerlette draaijen wy dan /
Al komt 'er wat van.

3.

Wy dient 'er eerst de heele nagt /
Met het zuipen / toerloerlette /
En met zwieren doorgebragt /
Dan na de meid en aanstonds klaar /
Van toerloerlette / is dat niet raar /
De drommel is daar.

4.

Wy gingen eerst na de Botermart /
Daar zagen wy van toerloerlette /
Wy springen en dansen als een hart /

In de Oliphant speel nou maar op /
Van toerloerletten / speel nou maar op /
van de Kermis pop.

5.

Wetje jy maakt myn bleegh zo raar /
Hier kan ik tog niet van toerloerlette /
Je horte rokjes en Kobleng haar /
Die staan zo net / ik wou by jou /
Wel toerloerlette / de bogelhou /
Daar is veel van houw.

6.

Wil je met myn een Contra dans /
Speel dan maar op van toerloerlette /
Je weet ik kan ze op 't hollands en fzans /
Is dat niet hon / zeg lieve Meid /
Van toerloerlette / als jy maar leid /
Maar wat een spyt.

7.

De meid liep stil het nagthuis uit /
Sy had 'er een van toerloerlette /
Die hon schuiven menig een duit /
Die heest haar bast je weet wel wat /
Van toerloerlette / zyn lieve schat /
vermaals gehad.

Een vreemd trouwgeval, tusschen een waal en een Spinhuis Hoer, binnen Schravenhagen.

Stem: Pierlala lag in de kist.

1.

Een wonderbaare trouwgeval /
En is 'er oolt gezien /

Het geen ik u verhaalen zal /
Een Fransche Harlekijn /
Die kwam in 's Gravenhaage aan /
Hy wou eens in het spiuhuis gaan /
Een Frangman wou het sien /
Een Frangman wou het sien.

2.

Hy vroeg 'er eens aan de Sipier /
Kond gy my wel verstaan /
Waar woonen die mooije dames hier /
Mag ik daar wel by gaan /
Gy schynt een Fransche Harlekijn /
Wou gy die mooije dames zien /
't Is von zei Fransia / ha! ha! bis.

3.

De Sipier was een vroome snaak /
Die liet het waaltje in /
Hy zei komt neemt hier u vermaak /
Dit was een goed begin /
De waal die sing verwonderd dat /
Dat zulk volk gevangen zat /
Dat 's von zei het waaltje dra bis.

4.

Vroeg aan een meisje hoe het kwam /
Dat zy daar zat gevaan /
Zy zei ik heb te Amsterdam /
Menig mengch goed gedaan /
Om dat ik yder een bemin /
Myn goede vriend zit ik hier in /
Dat 's swaad zy het waaltje dra. bis.

5.

De waal die zei ach liebe heer /
Wat dat 'er niet geschied /
Vermen de Hollanders zo wreed /
En dat en weet ik niet /

Maar

Maar de Sipier zei dat de meid /
De waarheid hem ook had gezeid /
Dat 's von zy het waaltje dra. bis.

6.

De waal die viel van stonden aan /
Op zyne knien neer /
Begost zyn handen zaam te slaan /
En zei och liebe heer /
Geef myn beers mooije meid 'er uit /
Ik zal haar maken tot myn bruid /
't Is von zy het waaltje dra / ha! ha.

7.

De heeren hoorden met vermaak /
Dit hoddig kluge aan /
En gaven stat op de zaak /
Dat zy niet mee had gedaan /
Als maar gebruikt haar eigen goed /
Gelyk in Holland menig doet /
Dat is von zy het waaltje dra. bis

8.

Dit waaltje dat was zeer verblyd /
Het meisje ingelyks /
Hy nam die oberst hoone meid /
Mee na het Fransche Rijk /
Zo komt 'er nooit een Harlekijn /
Die nooit in Holland is gezien /
't Is von zy 't waaltje dra / ha / ha /
't Is von zy 't waaltje / ha / ha / ha.

Een

Minne-Handel, tusschen een Bakkers Knegt en de Meid.

Stem: Van 't Meisje van Amsterdam.

1.

Vrinden ik zal uw iets zingen gaan,
Blyft dan hier een weinig staan,
En gy zult wat hooren zingen,
Van een Bakkersknegt en van een Meid
Want het zyn heele fraaye dingen.

2.

De knegt die trapte het Roggenbrood
En hy was op zyn broek na heelemaal bloot
En het Meisje stond te kyken,
Na de borst van de Knegt met hair bezet,
Want dat scheen de Meid te lyken.

3.

De Meid was zeer onnozel op dit pas,
Zeit wel Jan! wat wonderlyk hair gewas,
Dit zag ik nooit van myn leeven,
Is dat by alle Manlui dan zo?
Dat heb ik nooit geweeten.

4.

Jan die zei: het is geen hair,
Kom hier maar Betje en voel het maar,
Kom maar hier myn lieve Betje,
Kyk dan toch maar eens ter deeg,
Durf jy nou niet? wat letje.

5.

Neen, zei de Meid dat doen ik niet,
Want jy maakt myn als vuur zo hiet,
En wie zou myn brand dan koelen?
En jy durft dat immers ook niet te doen
Laast dorst je niet eens te voelen.

6.

Jan sprong fluks al uit de trog
En zei: wel Betje zul jy me nog,
En je moet het maar niet meer zeggen
Of ik zel jou zo waar als ik leef,
Eens op de Tafel gaan leggen.

7.

De Meid die zei: dat Jan niet dorst,
Maar hy kreeg haar toen eerst by haar Borst,
En begon met haar te stoeijen,
En heeft haar zeker wat meer gedaan,
Er kon wel een Kleintje van broeijen.

8.

Wel wat dunkt u van die Bakkers klugt?
Hebben zy niet dikmaals veel genucht,
Want die kunnen hier uit leeren,
En zomtyds doen zy nog wel wat meer
Dat durf ik uw wel zweeren.

De standvastige Vryer.

Stem: Wy vieren het Feest van 't Vaderland.

Wie gy ook zyt verwondert u niet,
Daar ik gestadig ben aan 't vryen,
Dat gy myn nog niet trouwen ziet,

Dit zyn by myn maar fotternyen,
Want 't Meisje dat ik 't laast aan zie,
Ik allermeest myn dienst aanbie.
Gisteren zag ik een Bruinet,
Met d'oogjes vol van minnevonkjes
'k Wist haar te krygen in myn net,
Door laggen en door lonkjes,
Dog toen myn minnevlam was geblust,
Heb 'k haar voor 't laast vaarwel gekust.
Heden zet ik weer myn zin,
Op een blond met al myn kragten,
Het is een engeltje die ik min,
Zy staat ook in myn gedagten,
En dat zo lang als 'k by haar blyf,
'k Wil we vryen maar 'k zoek geen Wyf.
Zo gaat het met myn alle daag,
Ik vry de een en hou 't met de ander,
Het trouwen is myn grootste plaag
Wyl ik van daag alweer verander,
'k Zeg by my zelf en 't is opregt,
Maar een te vryen dat is veel te slegt.
Noem ik 's avonds in de maan,
Haar de liefste die ik minden,
's Morgens is het alweer gedaan,
'k Laat my by haar niet vinden,
Of het moet zyn dat zy 'er wat van geeft,
Want dat 's 't beste waar 'k staag van leeft.
En geeft zy dan dat het redelyk is,
Als geld in de zak en vrye montering
En lekker eeten op den disch,
ô Wat heeft zy dan een neering!
Dan loop ik het huis af by die meid,
Maar spreekt zy van trouwen dan raakt zy myn kwyt.

Een

Een Nieuw Lied.

Op een Aangenaame wys.

1.

Wilt dus myn best geheim betragten
Van dit zo wonderlyk geval,
Want gy hebt anders niet te wagten,
Dan dat men U staag lasteren zal bis.
Wilt dus uw toorn geheel verzagten,
Zy komt verder niet te pas,
Want zy die met ons vlugtent was,
Is geen Nieuweling meer geheeten.

2.

Is Belvort in der daad milddadig,
Hy wierd het slegts om my alleen,
Men straft geen misdaad ongenadig,
Nu hy my mind ben ik te vreen. bis.
Men moet het straffen niet vergeeten,
Voor die een Zuster loos misleit,
Of is het zoo'n strafwaardigheid,
Al men Nieuwling is te heeten.

3.

Vaarwel myn Kind als dan moet weze,
En leef zo schuldeloos voortaan,
Als gy in 't Klooster waart voor deze,
En kleef alleen u Belvort aan, bis.
Om u te hoede moet gy weete,
Dat ik u gaarne volgen zou,
Maar ag wat schuldeloos naberouw,
'k Ben geen Nieuwling meer geheeten.

4.

Als 't al zich schynt ten best te keeren

Zoo ziet een oude dienaar aan,
Laat hem de goedhied niet ontbeeren,
Beroof hem niet van zyn beſtaan,
Hy weet van jaaren heen te leeven, bis.
Hoe werkzaam dat uw tuingrond is,
Geen Nieuwling zal dat is gewis,
Aan hem vergenoeging geven.

5.

Vaarwel, geliefde Kloosterlingen,
Wyl ik U dan verlaaten moet,
Maak ſtaat op myn verzekeringen,
Ja Kiudertjes myn raad is goed, bis.
Volhard de Priester veer te ſtreven,
Ze ſtellen poppen uw ter hand,
Verwerp ze voor het Vaderland,
En tot nut van het ſamenleeven.

Een zamenſpraak tusſchen een Herder en Herderin.

Stem: Als 't begint.

Het regent herderinne
Die al het land bekoort
Dat ik myn hut ſlegts winne,
Dryft tog u kudde voort,
Het vogt komt door de boomen,
Word 't Vee niet meer geſtuit,
De wint ſchynt op te koomen,
Daar berſt de Weërligt uit.
Men hoort de Donder dreune,
De Buy komt daar van daan,
Ach wilt myn onderſteune,
Ik bied myn hulp u aan,

Myn

Myn hert is veel geruſter,
Ik zie myn Woning al,
Myn Moeder en myn Zuster,
Ontſluyten onze Stal.
Dag Moeder lief! dag Koosje,
De Buy valt dapper neer
Ik kom hier met myn Roosje,
By uw, onakelig neer,
Kom wilt u wat herſtellen,
En droogen u by de haart,
Myn Zus zal u verzellen,
Zy is u vriendſchap waart.
Ach Moeder wilt tog maken,
Dat Roosjes kudden hult,
De Lammeren bewaaken,
't Is Roosjes oogen lust,
Hebt gy het alzo gegeeven,
Wel aan met uwe koon,
Ei Roosje! van uw leeven,
Saagt gy geen Maagt zo ſchoon.
Kom laat ons nu wat eeten,
Ei Roosje! zit by myn,
Die ſchoone moet gy weeten,
Geplaast zyn aan myn Zy,
Toe eet! myn uitverkooren,
Smaakt Moeders pot niet goed,
Gy zegt: wat moet ik hooren?
Gy waakt te veel met ſpoet.
Wel hier, nu kunt gy eeten,
Slaapen tot de morgen toe,
Voldoe nu aan myn lusten,
En aan uw lieve mond,
Een kus van zuivere minnen,
Myn hart en onderpand,
Ik gaan morgen myn vrindinne,
Verzoeken om haar hand.

Lied der Beklagdoende vrouw.

Stem: Als 't begint.

1. Vrienden luisterd na myn reeden,
Wat ik uw verhaalen zal,
Van het geen ik uw zal zingen,
Van myn droevig ongeval;
Waar ik myn keer of waar ik myn wen-
Nergens heb ik geen plasier, (de
Ik kan nergens geen troost vinden;
Want ik heb geen vrienden meer.

2. Komt myn waarde lieve vrienden,
Die wy van Adams wegen zyn,
Daarom Christus heeft geleeden!
Uitgestaan een bittere pyn,
Daarom alderliefste vrienden,
Toond dog u barmhertigheid;
Ik hoop dat God u eens zal geven,
Hier namaals zyn eeuwig Ryk.

3. Goon! heeft myn nu zoo geslaagen,
Gelyk een eider hier kan zien,
Met de blindheid naar het lighaam:
Maar ik hoop niet naar myn ziel,
Daarom myn alderliefste vrienden,
Toond dog u barmhartigheid,
Ik hoop Goôn zal u al bewaaren,
Voor gebrek ende Blindheid.

4. Het is nu ruim vier Jaar geleeden,
Dat myn lieve moeder is dood,
In dien tyd heb ik geleeden,
Armoe en ook Hongersnood,
Daarom waarste liefste vrienden,

Doet

Doet open u milde hand,
Ik hoop dat de Goôn u eens zal stellen,
In zyn Hemels Vaderland.

5. Eerst was ik een kind van weelde:
Maar nu zit ik in den nood,
Daarom moet ik nu gaan zingen,
Voor myn arm stukje brood,
Daarom waarde lieve vrienden,
Bid ik u nu met ootmoed,
De Goôn! zal het u wedergeeven,
Hy is het die 't al versoed.

6. Vrienden, ach! ik moet u klagen,
Van myn arm onnozel kind,
Dat van de dood zoo is verslonden,
En verdronken heel gezwind;
Al myn schat en de rykdomme,
Legd nu allemaal in 't graf,
Daar ik mee myn brood moest winne,
Scheid zoo van de waereld af.

7. Goôn komt my nu weer te troosten,
En zend my een ander kind,
Het leid my ongelukkige blinde.
Hy met my de kost nu wind;
Daarom alderliefste vrienden,
Die zyn hart in God behoud'
Zal van armoe niet verslinden,
Daar op heb ik vast betrouwd.

8. De waereld is vol trubulaatie,
Vol twist en tweedragtigheid,
Veele menschen zyn ontsteken,
Door den haat en door den nyd:
Maar myn waarde lieve vrienden,
Leiden is hier geen verdriet,
Want na leiden komt verbleiden,
Daarom agt ik 't leiden niet,

9. Komt myn waarde lieve vrienden,
Dien met leiden zyn bezogt,
Wild op Jezus maar betrouwen,
Hy heeft aan 't kruis ons ziel gekogt,
Want Hy die allerzoetſte heere!
Die ons alhier heeft verloſt,
Komt geduldig voor ons leiden,
Dat heeft zyn dierbaar bloed gekost.

10. Ach; myn alderliefſte vrienden,
Leid, verdraagd hier met geduld,
Want God zal ons dog niet ſtraffen
Of het is ons eigen ſchuld;
Want God de allerhoogſte Heere!
Sond ons zynen lieven zoon,
Komt voor ons hier nederdaalen,
Uit zyn Goddelyken Throon.

11. Eer ik wil myn lied gaan ſluiten,
Zing ik nog een veers hier aan:
Want die goede Goôn hier boven,
Heeft dit werk aan my gedaan;
Eer myn moeder waar overleeden;
Dagt ik nog op geen verdriet,
Dat ik voor myn brood zou zingen,
Wiſt ik van te vooren niet.

12. Vrienden ik wil myn lied gaan ſtaken,
En nu maaken myn beſluit,
Toond my ongelukkige blinde,
Dog uwe barmhartigheid;
Ik hoop dat God u weer zal geeven,
Hier na dees bedroefde tyd,
En ons alle wil verleenen,
Een gelukzaal'ge eeuwigheid.

Een

Een Nieuw Lied, op de blinde vrouw haar eige zelve.

Op een Bekende wys.

Lieve vrienden allemaal,
Luiſterd toe ik zal u zingen,
Van myn droevig ongeval,
Hoe dat het met my is gegaan;
Og lieve vrienden al gelyk,
Luiſtert na myn droefheid,
Ik zit in armoe en droefheid en ook noot,
Ik moet nu zingen om myn brood,
Ag ag myn droefheid is zo groot,
Om dat ik nu moet gaan zingen,
Om myn brootje te gaan winnen,
Lieve vrienden ziet myn hier aan,
Doorpeinst eens overal,
Moet ik gaan zingen ongeval,
Myn lieve ouders zyn nu dood,
Aan wie zal ik nu klaagen myn nood,
Myn lieve Moeder is nu dood,
Die myn ziende heeft geboore,
Daar heb ik veel aan verlooren,
Hoort toe hoe het verder is gegaan,
Ik waar omtrend out agtien jaaren,
Toen raakte ik in droevig gevaar,
Lieve vrienden altemaal,
Die my nu iets blieft te geven,
Voor myn blind mensch om te leven,
Terwyl ik zit in nood,

Myn

Myn hart is vol droefheid en hartzeer,
Werken kan ik nu niet meer,
Lieve vrienden allemaal,
God geeft u den zegen in 't openbaar,
Lieve vrienden allemaal,
Ik hoop God zal u al bewaaren,
En voor zulk ongluk en gevaren,
En voor druk en tegenspoed,
Voor blintheid armoe en verdriet,
Gelyk hy hier nu aan myn ziet,
Lieve vrienden al gelyk,
Toond aan myn u medogentheid,
Omstanders die hier by myn staan,
Ziet myn ongelukkig mensch aan,
Die van God zo is belaan,
Daarom moet ik zingen gaan,
Al myn armoe en verdriet,
Dat kan ik zo klaagen niet,
Voor het laasten altemaal,
Ik blyf u al dankbaar,
Lieve vriende allemaal,
Die myn uit barmhartigheid,
Iets heeft gegeven,
Voor myn blind mensch om te leven,
Terwyl ik zit in droefheid groot,
Ik hoop dat God u na deze tyd,
Zal verleenen het Hemelryk.

Herders-Lied, voorgevallen te Overstein in Oostenryk.

1.

Als Aurora in den morgenstond/
So haest men Luna zag verdwynen/
En men Febus by Diana bevond/
Die met haer liefde-straelen kwam besehynen/ bis.
Ging Silvia haer stal ontsluiten/
Om met haer wollig Vee te trekken naer buiten/ (vast/
Waer of myn Herder blyft/ dat hy niet op en
Of loopt hy in het veld te doolen/
Of wil hy 't doen dat hy my daer mee verraft/
Dat hy hem so lang houdt verhoolen/
Ik heb hem reeds so lang nu hier verwagt/
Ik vertrouw dat hy zig houdt in 't bosch verschoolen. bis.

2.

Maer ach/ myn herte dat word bevreest/
Tou Coridon my dan niet meer leeven/
Ik zie syn hond/ dat stomme beest/
Van verre door bosschen velden zweeven, bis.
Ik hoor 't geschiet van Ruiters en Soldaeten
Daer op 't veld/ wat onheil zal my naeken/
Myn herder Coridon die is gewis vermoort/
Of door het Oorlogs zwaerd verslonden/
Ik wil hem dan nu gaen zoeken voort/
Om dat ik hem hier niet heb gevonden/
Ik zie daer ginds het dorp vol damp en rook
Och wat droefheid heeft men hier al gezonden. bis.

Men leest 't dikmaals in de Kranten,
Waarom trekt gy dan na 't Veld;
't Is op Aarde het grootst verlangen
Dat me van den Hemel wenschen kan,
Mogt men de vreede tog ontfangen,
Daarin ſteld ieder zyn belangen.

3.

Dat gy van Vreede hebt geleezen,
Zoete lief dat is wel waar,
De Legers zyn veel ſterker dan ooit voor deezen,
En veel bloediger in 't gevaar,
Want de groote Legermachten
Die daar ſtaan aan wederzy
Zyn veel grooter in haar kragten,
En komt dagelyks meerder by.

4.

Och dat men zag Vreede ſchenken,
Dat is op Aarde het hoogſte goed,
Zag men het menſchdom zo gedenken,
En ſpaaren zo veel onnozel bloed,
Dat de Hemel eens wierd bewogen,
En de Mogenheden altemaal,
Zo dat wy ondervinden mogen
Oprechte vreede in 't generaal.

5.

Och ſchoon Kind, dat eens uw wenſchen,
Ten zegen van 't geheele Al,
Tot nut en heil van alle Menſchen,
Kwam weder op het Aardſche dal.
Adieu, nu moet ik van u ſcheiden,
Nog eens, vaarwel dan voor 't lest,
Tot ik weer kom met groot verblyde,
Wanneer de Vreede is gevest.

3.

Wat zien ik ginds daer in de groene laen
Zou het myn Coridon ook weezen/
Die met myn oude Moeder daer komt aen/
Hemel/ wat mag of zal dat weezen/ bis.
Op zyn gevlucht/en hebben alles verlaeten
Onze ſtal en vee/voor Ruiters en Soldaeten/
Het dorp raeht in brand/ de blam ſpreid overal/
Ik zag vermoorden uwe Broeder/
Ik dank den Hemel/ die in dit geval
U heeft gezonden als Behoeder/
Ik u eenwig dankbaer weezen zal/
Dat gy hebt beſchpd myn oude Moeder. bis.

Samenſpraak, tusſchen een Jonkman en een Jonge Dogter, by het affcheid neemen en het trekken na het Veld; en een redeneering over de hoope der gelukkige uitſlag van Vreede.

1.

Adieu myn lief, myn uitgeleezen,
Ik hoop dat gy u niet ontſteld,
Gedenkt het kan niet anders weezen,
Want ik moet trekken na het Veld,
Om met den Vyand te gaan ſtryden,
Ik beveel u in den Heer,
En wensch gy u haast zult verblyden
Zodra als ik weder keer.

2.

Minnaar ik hoor aan alle kanten
Als dat men ſterk van Vrede meld,

Een Niew Lied, op een welbekende Timmerman, en een Geweezene Molenaars Vrouw te Abcoude.

Stem: Wat leid een Zeeman al verdriet.

1.

Kom bzienden hoopt dit aardig Lied/
Ik zal u iets gaan zingen/
Dat in Abcoude is geschied/
't zyn wonderlyke dingen/
't Is dan geen Jongman ongetroud/
Maar een die 't met een ander houd/
Hy kan zo aardig speelen/
Dat 't hem in 't hart beroud.

2.

Het is nu vyf jaar goed gegaan/
Wie drommel kan het raaden/
De moolen dienst niet stil te staan/
Hoe ook de man mag maaten/
De Timmerman/ verstaat de kunst/
Hy draaid de molen niet om zunst/
Kan lekkere kluntjes maaken/
De Vrouw geeft hem de gunst/

3.

Met reede/ want haar man was uit/
Zon zy haar tyd verslyten/
de min heeft haar te veel gebruid/
Wie kan het haar verwyten/
Te wagten/ neen dat 's geen fatzoen/
de Timmerman die zal 't wel doen/
die kan ook kindren maaken/
En zal u wel voldoen/

4.

Wel wyfje dan de Timmerman/
Je dient dast te beklagen/
Dat sy je dient niet helpen kan/
En hy 't een aar moet dragen/
Wat helpt het nou dat sy jou tyd/
In groote Zielsverdriet verslyt/
Je ziet in korte dagen/
Wat breemd in 't Nest geleyd.

5.

Maar hoe zal 't verder met hem gaan/
Wanneer men 't kind zal doopen/
Dan durft hy niet voor Vader staan/
Zal hy 'er een toe hoopen/
Maar 't is aan yder een bekend.
dus dreest ik dat myn heertje dient/
Het nog wel zal ontloopen/
Of hy raakt in elend.

6.

Maar 't wyfje dan de Molenaar/
Heeft zeeker ook te duchten/
Dat zy raakt in een groot gevaar/
door al die breemde klurchten/
Ik raad u Burgers door het best/
Betrouw je wyfjes niet te best/
Want anders broeyd een ander/
Ook Eyren in jou nest.

Affcheid aan CLORIS.

Stem: Rozemondjes Torteldieren.

1.

Zal ik Cloris langer minnen?
Neen/ ik stel haar uit myn zinnen/
'k Ben het stadig klagen moe/
'k Mag myn noodlot wel betreuren/
Want ik kan nu klaar bespeuren/
Dat 't om niet is/
Dat 't om nie.....t is
Dat 't om niet is wat ik doe.

2.

Ik heb haar met zoete reden/
Dikwils om haar trouw gebeden;
Maar het was vergeefs gevraagt.
Wel waar toe dan 't langer loopen/
Daar ik nimmer gunst mag hoopen/
By die schoone/
By die schoo.....ne/
By die schoone fiere maagd.

3.

Neen wy zyn niet voor elkandere/
'k Stel voorzeker dat een andere/
Dieper in haar gunste sta/
Wel/ vaarwel myn uitverkooren/
'k Zal altyd met vreugde hooren:
Dat 't u nimmer/
Dat 't u nim.....mer/
Dat 't u nimmer kwaalyk ga.

REGISTER.

A.

Alweer een aardig lied. 10
Als Aurora in den morgenstond. 57
Adieu myn lief, myn uitgeleezen. 59

E.

Een wonderbaare trouwgeval. 45

H.

Hier koom ik aangeloopen. 40
Het regent Herderinne. 50

K.

Komt vrienden luistert na dit lied. 19
Komt hier gy Jonkmans wie gy zyt. 30
Kom vrinden luistert na myn lied. 33
Koekkoek, 't is Kermistyd. 42
Komt vrienden koopt dit aardig lied. 60

L.

Lieve vrienden allemaal. 55

O.

Ontwaakt myn lief ontwaakt. 17

S.

Schoon kind, ik ben nu Admiraal. 15

V.

Vrienden luisterd na myn reeden. 52
Vier meisjes die zo exelent. 39
Vrinden ik zal uw iets zingen gaan. 46

REGISTER.

W.

Wat lyd een Zeeman zwaar verdriet. 3
Wandel ik eens na buyten. 6
Wat is het meeste dat men ziet. 8
Wat ziet men geen vreemde kuuren. 13
Wat baard de liefde al droefheid. 25
Wel neus nu zyt gy uit de brand. 37
Wie gy ook zyt verwondert u niet. 47
Wilt dus myn best geheim betragten. 49

Z.

Zal ik ô tedere zielsvriendin. 5
Zal ik Cloris langer minnen. 62

EYNDE.